

Research Paper

Modeling and Analysis of Sustainable Development Components of Small Towns (Case Study: Buin and Miandasht in Isfahan Province)

Nader Shohani* : Assistant Professor, Department of Geography and Urban Planning, Faculty of Social Sciences, Payame Noor University, Tehran, Iran

Zohreh Fani: Associate Professor, Department of Human Geography, Faculty of Science and Earth, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

Razieh Karimeh Afcheh: Department of Geography and Ecotourism, Faculty of Earth Sciences and Natural Resources, Kashan University, Kashan, Iran

Sajjad Darabi: PhD student, Department of Human Geography, Faculty of Science and Earth, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

ARTICLE INFO

Received:2021/09/24

Accepted:2022/01/10

PP:33-44

Use your device to scan and read the article online

Keywords:

Sustainable Development, Urban Environment, Small Towns, Buin and Miandasht.

Abstract

Cities as a geographical place where population growth and human activities have become very important in terms of sustainability so that sustainability has become the basic rules in urban planning on the other hand in recent decades with a tendency to decentralization and reduction Inequalities It is important to pay attention to small towns. The purpose of this article is to assess the level of sustainability of Buin and Miandasht based on sustainable development indicators. Due to the nature of the research, the research method in this research is descriptive-analytical, which collected field information using a researcher-made questionnaire. The statistical population of the residents of Buin and Miandasht, which is 9887 people, and the sample size was determined using sample power software with a confidence level of 95% and a possible error of 5% of 150 people. Using a one-sample t-test and structural equation modeling (Sem) in SPSS and AMOS software environment, effective factors were studied and analyzed. The results show that the cities of Buin and Miandasht are at the level of instability in terms of the sustainability component, in terms of social, environmental, and physical indicators. The results of structural equation modeling show that among the measured indices, the noise and visual pollution index has the highest factor load with a regression weight of 0.93, and then social factors and passages together with a regression weight of 0.88 in the order are the second and the indicators of urban management, participation, physical, green space, security and solidarity and social belonging with factor loads of 0.79, 0.69, 0.68, 0.53, 0.52 and 0.49, respectively. Are in the next order.

Citation: Shohani, N., Fani, Z., Karimeh Afcheh, R., & Darabi, D . (2024): **Modeling and Analysis of Sustainable Development Components of Small Towns (Case Study: Buin and Miandasht in Isfahan Province)**, *Journal of Regional Planning*, 14(53), 33-44.

DOI: 10.30495/JZPM.2022.29030.3978

DOR:

* **Corresponding author:** Nader Shohani, **Email:** nadershohani54@yahoo.com, **Tel:** +98 9188417209

Extended Abstract

Introduction

Sustainable development as a new concept of scientific development, which changes not only the concept of economic development, but also the concept of social, environmental and physical development. Human-social, while the needs are constantly refined in the light of the cultural values of society and the suggestion of the stability of the world. Such development meets current needs, without diminishing the ability of future generations to meet their own needs. The development of small cities is a good way for sustainable development of the region and creating social balance and can act as a barrier against the growth of large cities. The first is urbanization, paying attention to strengthening medium-sized cities and supporting the creation of such cities in the urban network, so that today the need to pay attention to decentralization in the discussion of development, especially in developing countries, is one of the most basic attitudes. One of the most basic issues that has been raised is the need to look at the small parts of the settlement hierarchy, in which small towns need special attention. Small towns can moderate the process of centralism and be a solution to the first urban problem by reviewing the urban system. In most developing countries, planners' attention to spatial-physical decentralization of the land with the aim of balancing the settlement system, curbing the abnormal growth of metropolitan areas, reducing regional inequalities, and urban-rural dichotomy has led to different strategies for population distribution and urbanization. . One of the most important strategies in this regard is to pay attention to strengthening small cities and supporting the creation of such cities in the country's urban network. Small urban centers with balanced development and in harmony with their environmental conditions, while reducing socio-economic differences within the region, lead to the realization of factors in the field of sustainable development. The city of Buin and Miandasht is a small city located in Isfahan province among agricultural lands, as a result of which its development is generally accompanied by the destruction of agricultural lands. On the other hand, due to rapid population changes and urban development, the need for planned development is increasingly

felt that the direction of physical development should be done in such a way that with the optimal development of the city, the least damage to agricultural land and at the same time can be It also achieved sustainable urban development

Methodology

The present study is applied in terms of purpose and descriptive-analytical in nature and method. The method of data collection and information in this research is documentary and survey method. Then, using SPSS and AMOS software, sustainable urban development was analyzed. The statistical population of the study was based on the 2016 census. The relevant questionnaire had 59 items, the first 7 of which were related to general questions and the rest of the questions were designed in the form of a 5-point Likert scale. The validity of this questionnaire was confirmed by the professors and the reliability of this questionnaire was confirmed using Cronbach's alpha test with a value of 0.815.

Results and Discussion

The results of t-test to measure sustainability in each of the environmental variables of sustainable development for Buin and Miandasht show that, considering the level of significance ($\text{sig} \leq 0.05$), the value of T-statistic for the variable of green space (11.18-), The variable of noise and visual pollution (37.88), the variable of household density (13.12-), the variable of satisfaction with the passages (1-1.16) and the variable of satisfaction with the municipality (-9.77) have been calculated, so that with Considering the theoretical average ($\mu = 3$) by accepting an error of less than 0.05 ($\text{sig} = 0.000$) and a degree of confidence of more than 0.095, so we can say that the residents of this city status of green space variables, household density, satisfaction They have evaluated the roads and the satisfaction of the municipality as undesirable

Measuring sustainability in each of the variables of the social dimension of sustainable development for the city of Buin, shows that the situation of this city in terms of variables of social solidarity and belonging, identity and social belonging, security and participation is at an unfavorable level.

Measurement of sustainability in the physical index of sustainable development for the city of

Buin Miandasht, shows that the residents of this city have evaluated the status of variables of facilities and equipment, renovation and improvement of old blocks as satisfactory, but from residents, the status of variables of attractive space and Diversity, accessibility is at an unfavorable level

In general, the results of the research show different results from the level of stability, which in this regard with the research of Azimi and Amoli (2017) and Alavi et al. (2013), Marsousi et al. (1393) and Zakerian and Parhizkar (2010), Alavi Et al. (2014), Yang Li and Hong (2007) are consistent in terms of environmental index and in terms of social index Alavi et al. (2014), Natalie, Rosalesa (2011), Hong and Yang Li (2007) are consistent and from The opinion of the Access Index of Azmi, Hafazah (2012) is consistent with the reason for the compatibility due to the condition of access and passages at the desired level, which can be attributed to improving the condition of sidewalks and improving the drainage system.

Conclusion

According to field observations, the city of Buin and Miandasht has a low level of social

stability. The reason for this is that due to attracting immigrants from other areas, especially the surrounding rural areas, it has led to heterogeneity, and on the other hand, due to rent, the residents of this city do not have attachment and belonging, and due to lack of trust between officials and People and has led to people not participating in urban projects. Regarding the environmental-physical sustainability, it can be said that this city does not have adequate distribution of sufficient green space, lack of proper asphalt of roads, paving, flooring and network of roads, proper public transportation system, sidewalks, lack of light and proper swimming. Citizens' satisfaction with municipal services has not been unfavorable and has caused citizens' dissatisfaction. The results obtained from the t-test are one-sample. Also, the observations confirm the inappropriate distribution of indicators. With a factor load of 0.94, it is in the first place of impact and sustainable development has had the highest impact. After that, urban management with a factor of 0.92 is in the second place of impact and the physical index with a factor of 0.77 is in the third place.

فصلنامه علمی برنامه‌ریزی منطقه‌ای

دوره ۱۴ شماره ۵۳، بهار ۱۴۰۳
شاپا چاپی: ۶۷۳۵-۲۲۵۱ - شاپا الکترونیکی: ۷۰۵۱-۲۴۲۳
<https://jzpm.marvdasht.iau.ir/>

مقاله پژوهشی

مدلسازی و تحلیل مؤلفه‌های توسعه پایدار شهرهای کوچک (مطالعه موردی: بویین و میاندشت در استان اصفهان)

نادر شوهانی*؛ دانشیار گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران
زهره فنی؛ دانشیار گروه جغرافیا انسانی، دانشکده علوم و زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران
راضیه کریمه افجه؛ کارشناس ارشد گروه جغرافیا و اکوتوریسم، دانشکده علوم و زمین و منابع طبیعی، دانشگاه کاشان، ایران
سجاد دارابی؛ دانشجوی دکتری گروه جغرافیا انسانی، دانشکده علوم و زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

چکیده

شهرها به عنوان یک مکان جغرافیایی که محل رشد جمعیت و فعالیت‌های انسانی است که از نظر پایداری اهمیت زیادی یافته اند به گونه‌ای که پایداری به عنوان قوانین پایه در برنامه‌ریزی شهری مبدل شده است از طرفی در چند دهه اخیر با گرایش به تمرکز زدایی و کاهش نابرابری‌ها توجه به شهرهای کوچک اهمیت زیادی یافته است. هدف از این مقاله سنجش سطح پایداری شهر بویین و میاندشت بر اساس شاخص‌های توسعه پایدار است. با توجه به ماهیت پژوهش روش تحقیق در این پژوهش توصیفی - تحلیلی است که جمع‌آوری اطلاعات میدانی با استفاده از ابزار پرسشنامه محقق ساخته صورت گرفته شده. جامعه آماری مورد مطالعه ساکنین شهر بویین و میاندشت که تعداد ۹۸۸۷ نفر است و حجم نمونه با استفاده از نرم افزار sample power با سطح اطمینان ۹۵ درصد و خطای احتمالی ۵ درصد ۱۵۰ نفر تعیین گردیده است. که با استفاده از آزمون آماری T-تک نمونه و مدل سازی معادلات ساختاری (Sem) در محیط نرم افزارهای SPSS و AMOS به بررسی و تحلیل عوامل مؤثر پرداخته شد. نتایج نشان داده‌اند که شهر بویین و میاندشت از نظر مؤلفه پایداری، از لحاظ شاخص اجتماعی، زیست محیطی و کالبدی در سطح ناپایداری قرار دارد. نتایج حاصل از مدل سازی معادلات ساختاری نشان دهنده این است که از بین شاخص‌های مورد سنجش، شاخص آلودگی صوتی و بصری بیشترین بار عاملی با وزن رگرسیونی ۰/۹۳ و پس از آن عوامل اجتماعی و معابر به صورت مشترک با وزن رگرسیونی ۰/۸۸ در مرتبه دوم قرار دارند و شاخص‌های مدیریت شهری، مشارکت، کالبدی، فضای سبز، امنیت و همبستگی و تعلق اجتماعی به ترتیب با بارهای عاملی به ترتیب ۰/۷۹، ۰/۶۸، ۰/۵۳، ۰/۵۲، ۰/۴۹ و ۰/۴۹ در مرتبه های بعدی قرار گرفته‌اند.

اطلاعات مقاله

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۷/۰۲
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۰/۲۰
شماره صفحات: ۳۳-۴۴

از دستگاه خود برای اسکن و خواندن مقاله به صورت آنلاین استفاده کنید

واژه‌های کلیدی:

کشورداری، حکمرانی، منابع آب، مدیریت، تغییر اقلیم.

استناد: شوهانی، نادر؛ فنی، زهره؛ کریمی افجه، راضیه و دارابی، سجاد (۱۴۰۳). مدل‌سازی و تحلیل مؤلفه‌های توسعه پایدار شهرهای کوچک (مطالعه موردی: بویین و میاندشت در استان اصفهان). فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای، ۱۴(۵۳)، ۳۳-۴۴.

DOI: 10.30495/JZPM.2022.29030.3978

مقدمه

شهرها هم به عنوان یک کانون جغرافیایی که دارای بیشترین جمعیت می باشند و هم به دلیل اینکه ۶۰-۷۰ درصد انرژی کره زمین را مصرف می کنند از نظر پایداری حائز اهمیت اند. پس این نقاط به عنوان کانون رشد جمعیت و توسعه شهرنشینی باعث شد که مفهوم پایداری یا با موفقیت همراه خواهد شد یا با شکست مواجه خواهد شد که این امر منجر به نشست استکهلم و پس از آن کنفرانس ریو که تنها راه نجات برای کشورها شد (Hui, 2001; Grubler, 2012; Harper et al, 2004; Marsousi & Bahrami 2011:2). توسعه پایدار به عنوان یک مفهوم جدید توسعه علمی و چند بعدی است که در واقع روندی فراگیر در جهت افزایش توانایی‌هایی انسانی - اجتماعی، برای پاسخ گویی به نیازهای، انسانی - اجتماعی، ضمن آنکه نیازها، پیوسته در پرتو، ارزش‌های فرهنگی جامعه و پیشنهاد پایداری جهان، پالایش یابد. اینگونه توسعه نیازهای کنونی را، بدون کاهش، توانایی نسل‌های آتی، در برآوردن نیازهایشان، برآورده می‌کند (Sarraf et al, 2016:58). از مهمترین راهبردهای موجود جهت ایجاد تعادل و توازن بخشیدن به شبکه شهری، تمرکز زدایی از کلانشهرها و حل پدیده‌ی نخست شهری، توجه و حمایت شهرهای کوچک در شبکه شهری است (Hatami et al, 2017:49; Mousavi et al, 2013: 1). همچنین امروزه یکی از اصول تمرکز زدایی، توجه به شهرهای کوچک در نظام سلسله مراتب شهری است و به عنوان راه حلی برای مسئله نخست شهری باشند (Hataminejad et al, 2011:24) در بیشتر کشورهای در حال توسعه، توجه برنامه ریزان به کاهش نابرابری های منطقه ای و تمرکز زدایی فضایی و کالبدی منجر به اتخاذ راهبردی جدید همچون توجه به شهرهای کوچک و حمایت از اینگونه شهرها در شبکه شهری کشور است (Amakchi, 2004:14). کوچک شهری با توسعه متوازن و هماهنگ با شرایط محیطی خود، ضمن کاهش تفاوت‌های اقتصادی - اجتماعی درون ناحیه‌ای، به تحقق عوامل زمینه‌های توسعه پایدار می‌انجامد (Hosienzadehdalir et al, 2012:169). پس بنابراین بهبود ابعاد توسعه پایدار در این گونه شهرها از ضروریات برنامه ریزی است. امروزه بروز مسائل و مشکلات متعددی نظیر تمرکز جوامع انسانی و فعالیت‌ها و خدمات در کلانشهرها سبب نوعی عدم تعادل و برهم زدن توازن فضایی در سطح ناحیه می شود و این امر باعث می شود که روز به روز از جمعیت و هم از امکانات و خدمات شهرهای کوچک استان اصفهان کاسته شود. شهرستان بویین و میاندشت دارای دو بخش به نام های مرکزی و کرچمو، دو شهر با اسامی بویین و میاندشت و افوس تعداد ۵ دهستان می باشد. جمعیت شهرستان در سال ۱۳۹۵ ۲۴۱۶۳ نفر می باشد که ۹۸۸۷ نفر شهر بویین میاندشت زندگی می کنند. این شهر با مشکلات و چالش های متعددی از جمله ضعف در شبکه ارتباطی و معابر، قدیمی بودن تاسیسات و تجهیزات، ضعف در زیرساخت‌ها و همچنین عملکرد پایین ارگان‌ها در ارائه خدمات، مهاجر فرستی، نرخ بالای بیکاری، نابرابری فرصت‌ها است همچنین محدوده مورد مطالعه در مقایسه با بسیاری از شهرهای میانی و بزرگ در ارائه خدمات و امکانات دچار ناپایداری و ناکارآمدی شده است. لذا این پژوهش به دنبال سنجش سطح پایداری شهر بویین و میاندشت به عنوان یک شهر کوچک بر اساس شاخص های توسعه پایدار است و بررسی مسائل و مشکلات این شهر تا به توسعه متعادل ناحیه ای دست یابد. در این راستا پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به سوالات می باشد: ۱- وضعیت شاخص های توسعه پایدار در شهر بویین میاندشت چگونه می باشد؟ ۲- متأثرترین عامل موثر توسعه پایدار شهر بویین میاندشت به عنوان یک شهر کوچک کدام است؟ فرضیات پژوهش به قرار ذیل می باشد: ۱- جایگاه ابعاد توسعه پایدار در محدوده مورد مطالعه ارزیابی مطلوبی نشده است. ۲- در بین عوامل مؤثر بر توسعه پایدار محدوده مورد مطالعه عامل اجتماعی تأثیر بیشتری بر سایر عوامل دارد. از این رو می توان گفت، توجه به ابعاد پایداری شهرهای کوچک ضرورت بیشتری می‌یابد. شکاف‌ها و فواصل درون نسلی از یکسو و نابرابری‌های ناحیه‌ای و سکونت‌گاهی از سوی دیگر بیش از پیش سکونتگاه‌های کوچک کشور و فرایند توسعه پایدار را در آنها متأثر ساخته و از این رهگذر ضرورت و اولویت توجه به پایداری اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و کالبدی را در برنامه‌ریزی توسعه پایدار گوشزد می‌کند (Tavakoli, 2014:3)؛ برنامه‌ریزی که قبل از هر چیز مستلزم شناخت ناپایداری‌ها و میزان پایداری سکونتگاه‌های کوچک شهری است تا برپایه آن بتوان اقدام‌های هماهنگ و مناسب را در جهت پایداری آنها انجام داد.

پیشینه تحقیق و مبانی نظری

توسعه به معنی کوشش آگاهانه نهادی شده و مبتنی بر برنامه ریزی برای ترقی جوامع انسانی در ابعاد گوناگون (اجتماعی، اقتصادی، کالبدی، زیست‌محیطی و مدیریتی) و سطوح گوناگون (ملی، منطقه‌ای، شهری و محلی) می‌باشد (Alamdari et al, 2021:104). توسعه پایدار الگو و پارادایمی در زمینه‌های مختلف در سطح جهان است (Cho, 2011:28). واژه توسعه پایدار در خط مشی جهانی حفاظت در سال ۱۹۸۰ که از سوی اتحادیه بین المللی حفظ طبیعت و منابع طبیعی منتشر شد، پدیدار گردید (Argan et al, 2017:313) که چهار هدف عمده توسعه پایدار عبارتند از: ۱. مراقبت از سطوح بالا و پایداری رشد اقتصادی و استخدام؛ ۲. پیشرفت اجتماعی که نیازهای همه را به رسمیت می‌شناسد؛ ۳. حفاظت مؤثر از محیط زیست؛ ۴. استفاده عاقلانه و محتاطانه از منابع طبیعی. توسعه پایدار در مورد حفظ و بهبود کیفیت زندگی

انسانی (اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی) است. (Barton et al, 2003: 5) و به عنوان یک موضوع جدید توسعه علمی نیازمند این است که نه تنها مفهوم توسعه اقتصادی بلکه مفهوم توسعه اجتماعی را در نظر بگیریم و تغییر دهیم. از طرفی توسعه شهری به عنوان یک نوع توسعه اقتصادی و اجتماعی و همچنین بخش مهمی از فرایند توسعه پایدار است (Song, 2011: 142). با توجه به پیچیدگی ذاتی شهرها و ابعاد مختلف تأثیرگذاری آنها، شناخت عوامل اصلی و کلیدی در جهت دستیابی به پایداری شهری ضروری به نظر می‌رسد (Ferozi et al, 2016: 213) موضوع شهرهای کوچک یکی از مباحث جدید در علوم منطقه‌ای است. بر اساس پژوهش کامندا (۲۰۰۷) شهرهای کوچک منجر به ایجاد اشتغال، تمرکز زدایی، جذب سرمایه گذاری و کاهش نابرابریهای ناحیه ای شده است (Afshar et al, 2014: 75). فیلهو معتقد است که از سال ۱۹۷۰ اهمیت این شهرها بیشتر شد. سیاست شهرهای کوچک به سیاست تمرکز زدایی کشور فرانسه بر می‌گردد. (Mohammadzadeh Titkanlu, 2002: 84). از آنجا که مفهوم شهرهای کوچک در کشورهای مختلف، متفاوت خواهد بود، برای درک عمومی از آنچه که شهر کوچک خوانده می‌شود، شایسته ترین معیار اندازه نسبی جمعیت است. رقم ۵۰۴۰ نفری در نظر افلاطون، برای شهر شایگان مترادف با یک شهر متوسط بوده است (Zayyari & Taghi Eghdam, 2008: 16). در نهایت در امر برنامه ریزی شهری به منظور رسیدن به شهری ایده آل و مطلوب، برنامه ریزی کالبدی و متعاقباً شاخص‌های آن از اهمیت ویژه ای برخوردار است. (Rahimi, 2004: 155). برای شناخت شهرهای کوچک علاوه بر جمعیت، اشتغال و فعالیت‌های اقتصادی هم مهم است. فاصله بین اولین شهر و شهرهای بعدی در اندازه شهر مهم است ویژگی‌های همچون میزان رشد و باروری، میزان مرگ و میر، تحرکات جمعیتی، سواد، الگوهای رفتاری و ساختار جمعیت در شناخت شهرهای کوچک مهم است (Amkachi, 2004: 10). در طول تاریخ شهرها به علت توسعه بیشترین بهره برداری را از محیط داشته اند. طبق مطالعات شهرهای کوچک یکی از موفق ترین‌های سکونتگاه‌های شهری در توسعه پایدار است بسیاری از شهرهای کوچک طی سال‌های اخیر رشد یافته و به علت رشد و ترقی باعث شد که شهرهای کوچک از تمامی جوانب تحت فشارهای مختلفی قرار گیرند که از نتایج رشد سریع برخی از شهرهای کوچک دور شدن از ابعاد توسعه پایدار شهری است به این ترتیب با تقویت ساختار درونی شهرهای کوچک و ایجاد زمینه‌های جاذبه در این شهر می‌توان جمعیت امکانات را به سمت این گروه از شهرها کشانید و به نوعی، پایداری را در شهرها تقویت کرد (Heidari et al, 2019: 16). طبق پیش بینی سازمان ملل طی چند سال آینده بیشترین میزان شهرنشینی مربوط به شهرهای کوچک اندام است (Cohen, 2005: 11) از نتایج مهم توسعه پایدار شهری شهرهای کوچک کمک به توسعه شهرهای بزرگ است و همچنین می‌تواند در بر طرف شدن تعادلی در نظام اسکان شهری کمک کند لذا اهمیت شهرهای کوچک را می‌توان به این گونه بیان کرد توسعه پایدار شهرها تضمین کننده پایداری توسعه در سطوح پایین نظام سکونتگاهی (روستا - شهر) است (Fanni & Bagheri, 2015: 48) و روش مناسبی برای توسعه فضایی و رشد اقتصادی - اجتماعی متعادل است. شهرهای کوچک به علت نقش مهمی که در سطح محلی و ملی دارد همواره از دیر باز تا به اکنون مورد توجه برنامه ریزان قرار گرفته و پژوهش‌های متعددی در رابطه با شهرهای کوچک و ابعاد مختلف توسعه صورت گرفته است که در ادامه به برخی از پژوهش‌هایی داخلی و خارجی انجام گردیده به طور مختصر اشاره می‌گردد: زیاری و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی به این نتایج دست یافت که شهر بندر دیلم از لحاظ شاخص اقتصادی به دلیل نقش تجاری - تجاری گردشگری به سبب موقعیت بندری‌اش به دست آورده نسبتاً زیست پذیر است و علاوه بر اشتغال ساکنان خود مهاجرین دائمی و فصلی را از شهرهای دیگر جذب کرده است. اما بعد اجتماعی به دلیل کمبود و ضعف در کیفیت شاخص‌ها جز در شاخص امنیت و همبستگی اجتماعی مطلوبیت به چشم نمی‌خورد. همچنین بعد زیست محیطی در این شهر به دلیل محدودیت‌های محیط طبیعی و عدم رسیدگی سازمان‌هایی ذی ربط در شرایط بدی است و زیست پذیر نمی‌باشد. حیدری و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی، نتایج حاکی از آن است که پایداری اجتماعی و اقتصادی شهرهای کوچک شمال کشور طبق ارزیابی شاخص‌هایی منتخب، اختلاف و فاصله فاحشی با سطح استاندارد آن داشته که در این امر وجود یک بحران جدی را به لحاظ برخورداری از سطوح توسعه در این شهرها نشان می‌دهد. از اینرو در امر سیاست گذاری جهت پایدار سازی ابعاد اجتماعی - اقتصادی، توجه به عواملی که سبب افزایش کیفیت زندگی و رفاه اقتصادی در شهرها می‌شود ضروری است. عزیز و شمس (۱۳۹۸) در پژوهشی که نتایج نشان می‌دهد در صورت تقویت این گونه شهرها می‌توان از یک سو جلوی مهاجرت‌های بی‌رویه به شهرهای کلان را گرفت و از سوی دیگر می‌توان با توسعه این شهرها باعث پیشرفت نقاط روستایی شده و تعادل و توازن را در سطح منطقه ایجاد کرد. قائم پناه و رهنمایی (۱۳۹۹) در پژوهشی که نتایج نشان می‌دهد شهر قنات صرفاً به عنوان یک نقطه شهری با پتانسیل کشاورزی مناسب مطرح بوده و در زمینه‌های حاد تحول اقتصادی در منطقه و جذب سرریز جمعیتی و نظم دهی به نظام سلسله مراتب شهری نتوانسته به موفقیت دست یابد. در پایان برای رسیدن به توسعه مناسب و نیز توزیع متعادل جمعیت و تحول اقتصادی پیشنهادات و راه حل‌هایی ارائه گردیده است. از پژوهش‌های خارجی می‌توان به این موارد اشاره کرد: الیس^۱ و همکاران (۲۰۱۶) در پژوهشی که نتایج نشان می‌دهد استراتژی‌هایی که از طریق ابعاد کمی بهره گرفته شده اند تأثیر قابل توجهی بر کیفیت زندگی ندارند و حتی تأثیر آن‌ها بسیار ناچیز است به گونه‌ای که حتی منجر به کاهش سطح رفاه نیز شده است. وانگ و همکاران (۲۰۱۹) در پژوهش که طبق نتایج

¹ Elis et al

مشخص شد که مدل‌های توسعه سنتی شهرهای کوچک دیگر نیازهای فعلی را برآورده نمی‌کند و نیاز به مدل‌های نوین فوری جهت بروز رسانی است چراکه مدل‌های توسعه سنتی باعث شده تأثیرات منفی بر توسعه پایدار شهرهای کوچک داشته باشد. اریک واز و نورنیا (۲۰۲۰) در پژوهشی به این نتیجه دست یافتند که با بکارگیری برنامه‌ها و سیستم آموزشی جدید در سطح پیشرفته می‌توان از ابعاد اجتماعی شهرهای متوسط و کوچک در حوزه‌های جامعه‌شناسی، معماری و برنامه‌ریزی بکار برد، سترا و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهشی که طبق نتایج نشان می‌دهد شبکه شهری لهستان از نظر توسعه اقتصادی و اجتماعی از نظر رشد و توسعه با موانع متفاوت و قابل توجهی رو برو است ولی با این وجود سطح وضعیت اقتصادی و اجتماعی اکثر شهرهای لهستان دارای وضعیت مناسبی هستند. پیشینه پژوهش‌های داخلی و خارجی حاکی از آن است مجموع عواملی که سبب توسعه پایدار شهرهای کوچک شده است اتفاق نظر وجود ندارد اما با مطالعه و بررسی می‌توان به این نتیجه رسید عواملی از جمله: شاخص اجتماعی و اقتصادی، زیست محیطی و کالبدی هستند. این مطالعه نیز این نتیجه را نشان داد که شهرهای کوچک می‌توانند با پیوستن به شبکه شهری در سطح ملی و بین‌المللی از منافع اقتصادی و اجتماعی نیز بهره‌برند. طبق مطالعات انجام شده نتایج حاصل از پژوهش‌های پیشین نشان می‌دهد که افراد متفاوت از دیدگاه‌های متفاوت بحث ارزیابی توسعه پایدار در شهرهای کوچک را مورد مطالعه قرار داده‌اند که در هر یک از این موارد شاخص‌های توسعه پایدار شهری را مورد بررسی قرار گرفته است چنانچه واضح است این موضوع در شهر بویین و میانداشت مورد بررسی قرار نگرفته است در این راستا با بهره‌مندی از نتایج پژوهش‌های پیشین و نیز با رویکرد سیستمی در یک نگرش جامع موضوع، مدل‌سازی ابعاد توسعه پایدار در شهر مورد مطالعه با استفاده از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری، SPSS از این لحاظ می‌تواند جنبه نوآورانه برای پژوهش مورد نظر محسوب شود.

مواد و روش تحقیق

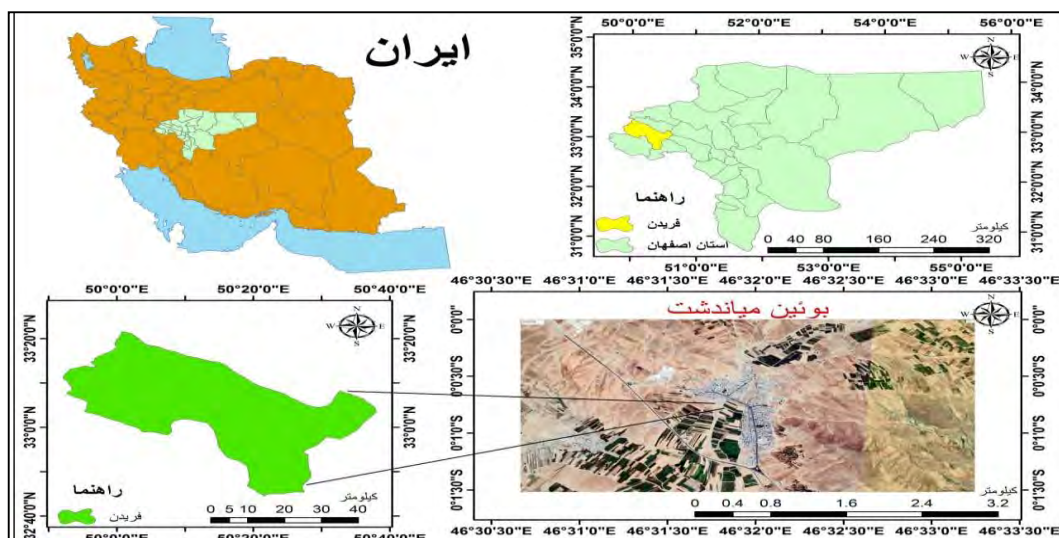
این مطالعه از لحاظ هدف کاربردی و از نظر روش مطالعه توصیفی تحلیلی و جمع‌آوری داده‌ها از راه کتابخانه‌ای و مطالعات میدانی (پرسشنامه محقق ساخته) بوده است. جامعه آماری مورد مطالعه شامل شهروندان ساکن شهر بویین میانداشت به تعداد ۹۸۸۷ نفر بوده که حجم نمونه بر اساس نرم افزار sample powr با سطح اطمینان ۹۵ درصد و خطای احتمالی ۵ درصد ۱۵۰ نفر به شیوه تصادفی انتخاب شدند. برای روایی پرسشنامه از اعتبار محتوا و پایایی آن بر اساس آلفای کرونباخ به میزان ۰/۸ مورد تأیید واقع شد. برای تجزیه و تحلیل توصیفی و استنباطی داده‌ها از آزمون آماری T-Test در نرم افزار spss و جهت تبیین و مدل‌سازی اثرات نیز از مدل‌سازی معادلات ساختاری در نرم افزار AMOS استفاده گردید.

محدوده مورد مطالعه

بر اساس آخرین تقسیمات کشوری در سال ۱۳۹۵، شهرستان بویین و میانداشت با مساحتی بالغ بر ۹۹۵ کیلومتر مربع ۰/۹۳ درصد از مساحت کل استان را تشکیل می‌دهد این شهرستان بویین میانداشت در فاصله ۱۶۰ کیلومتری غرب استان اصفهان به مرکزیت شهر بویین میانداشت همجوار با رشته کوه‌های زاگرس مرکزی و به مختصات جغرافیای ۳۳/۰۴ عرض شمالی و ۵۰/۰۹ طول شرقی جغرافیایی و با ارتفاع ۲۴۱۰ متر از سطح دریا قرار دارد. این شهر از شمال به شهرستان خوانسار، از جنوب به شهرستان فریدونشهر، از طرف شرق به شهرستان فریدن و از غرب به شهرستان الیگودرز از توابع استان لرستان منتهی می‌گردد (سایت فرمانداری بویین و میانداشت، ۱۳۹۷). جمعیت این شهر در سال ۱۳۹۵ حدود ۹/۸۸۹ هزار نفر می‌باشد (سازمان آمار، ۱۳۹۵).

¹ Eric Vaz & Noronha

² Senetra

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه (منبع: نویسندگان، ۱۴۰۰)

بحث و یافته‌های تحقیق

مطابق با جدول شماره (۱) بر اساس پژوهش‌های صورت گرفته و نظر اساتید شاخص این پژوهش عبارت است از توسعه پایدار شهری به عنوان متغیر مستقل که خود به یازده متغیر وابسته تقسیم شده اند. که پرسشنامه‌ای با ۵۹ گویه طراحی شد که نماگرهای مورد بررسی عبارتند از ۷ سوال عمومی، ۴ سوال مربوط به سنجش فضای سبز، ۹ سوال مربوط به آلودگی صوتی بصری و بهداشتی، ۷ نماگر بعد وضعیت معابر، ۵ نماگر بعد مدیریت شهری، ۷ نماگر همبستگی و تعاملات اجتماعی، ۳ نماگر هویت و تعلق اجتماعی، ۶ نماگر بعد امنیت اجتماعی، ۸ نماگر بعد مشارکت اجتماعی و ۱۰ نماگر بعد کالبدی نیز توسعه پایدار شهر مورد نظر را مورد سنجش قرار می‌دهد.

جدول ۱- شاخص‌های توسعه پایدار

نام شاخص	زیر شاخص	نویسندگان
زیست محیطی	فضای سبز شهری	دیوان سالار و اعظمی، ۱۳۸۹، ذاکر این، ۱۳۸۹، توکلی و احمدی، ۱۳۹۴، اجزاء شکوهی و حسینی، ۱۳۹۴، علوی و همکاران، ۱۳۹۳، آملی، ۱۳۹۶، Yan و همکاران (۲۰۱۸)
	آلودگی بصری و بهداشتی	ابراهیم زاده و همکاران، ۱۳۹۷، علوی و همکاران، ۱۳۹۳، آملی، ۱۳۹۶، اذانی و همکاران، ۱۳۹۲
اجتماعی	وضعیت شبکه معابر	ذاکریان، ۱۳۸۹، آملی، ۱۳۹۶
	هویت و تعلق اجتماعی	توکلی و احمدی، ۱۳۹۴، پورمحمدی و همکاران، ۱۳۹۳، علوی و همکاران، ۱۳۹۳، آملی، ۱۳۹۶
	امنیت اجتماعی	توکلی و احمدی، ۱۳۹۴، اجزاء شکوهی و حسینی، ۱۳۹۴، علوی و همکاران، ۱۳۹۳، آملی، ۱۳۹۶، اذانی و همکاران، ۱۳۹۲، Natalie, Rosalesa2011
	مشارکت اجتماعی	توکلی و احمدی، ۱۳۹۴، اجزاء شکوهی و حسینی، ۱۳۹۴
کالبدی	همبستگی و تعاملات اجتماعی	پورمحمدی و همکاران، ۱۳۹۳، حسینی و قرخلو، ۱۳۸۵
	تأسیسات و تجهیزات	ذاکریان، ۱۳۸۹، توکلی، ۱۳۹۴
	نوسازی و بهسازی بلوکهای قدیمی	ذاکریان، ۱۳۸۹، املی، ۱۳۹۶، اذانی و همکاران، ۱۳۹۲
	وجود فضای جذاب و متنوع	اجزاء شکوهی و حسینی، ۱۳۹۴، آملی، ۱۳۹۶
	دسترسی	علوی و همکاران، ۱۳۹۳، آملی، ۱۳۹۶

(منبع: نویسندگان، ۱۴۰۰)

با توجه به یافته‌های تحقیق که نشان می‌دهد ۷۱/۳ درصد پاسخ‌گویان زن و ۲۸/۷ درصد پاسخ‌گویان مرد می‌باشند و از لحاظ وضعیت تأهل ۷۶/۰ درصد متأهل و ۲۴/۰ درصد مجرد هستند. وضعیت سواد اکثر پاسخ‌گویان دیپلم با ۳۶/۷ درصد و کمترین آن‌ها فوق لیسانس و بالاتر می‌باشد ۶/۰ درصد می‌باشند. از لحاظ اشتغال ۵۰/۰ شغل آزاد که بیشترین درصد را دارد و ۰/۷ دانش آموزان که کمترین درصد را به خود

اختصاص داده است. از لحاظ وضعیت طبقه اجتماعی و اقتصادی بیشتر ساکنان در سطح متوسط ۸۰/۷ درصد بیشترین آمار را به خود اختصاص داده است و سطح ثروتمند و بالاتر کمترین درصد را به خود اختصاص داده است. از لحاظ نوع مسکن ۴۷/۳ درصد بیشترین درصد مربوط به خانه‌های بادوام است و کمترین درصد مربوط به خانه‌های خیلی بادوام ۴/۷ درصد است. از نظر پاسخ‌گویان شاخص‌ها هویت اجتماعی با ۹۸/۲ درصد بیشترین میزان را به خود اختصاص داده است. وضعیت معابر با ۹۵/۹ درصد در رتبه بعدی قرار دارد. میانگین سایر شاخص‌ها به ترتیب امنیت اجتماعی با ۲/۹۰ درصد، آلودگی صوتی و بصری ۲/۸۵، شاخص کالبدی ۲/۶۷ درصد، رضایت از معابر یا ۲/۵۱ درصد، تراکم خانوار با ۲/۰۳ درصد و در آخر فضای سبز با ۲/۰۲ درصد کمترین میزان را به خود اختصاص داده است. در ادامه با توجه به نتایج توصیفی شاخص‌ها نشان می‌دهد که وضعیت پایداری از نظر ساکنان ارزیابی نامناسبی برخوردار است و نیازمند برنامه‌ریزی و توجه مؤلفه‌های توسعه پایدار است.

جهت بررسی اینکه شهر بویین میاندشت از نظر شاخص‌های توسعه پایدار در چه سطحی قرار دارد، از آزمون T تک نمونه‌ای استفاده شده است، جداول پایین ابعاد پایداری را در شهر بویین میاندشت نشان می‌دهد. نتایج آزمون T برای سنجش پایداری در هر یک از متغیرهای توسعه پایدار را نشان می‌دهد.

طبق نتایج جدول ۲، اختلاف میانگین در متغیرهای تحقیق را نشان می‌دهد که میانگین وضع متغیرها کمتر از حد متوسط است در نتیجه چنین استنباط کرد که شهر بویین میاندشت از نظر شاخص‌های مذکور در زمینه توسعه پایدار در وضعیت نامناسبی قرار دارند و نیازمند برنامه‌ریزی در زمینه ارتقای کمی و کیفی فضای سبز، توجه به معابر و ارتقای سطح ارتباط و مشارکت بین ساکنین و شهرداری جهت رضایت و مشارکت در طرح‌های شهری است

جدول ۲- آزمون T تک نمونه متغیر زیست محیطی

متغیر زیست محیطی	تعداد	میانگین	انحراف معیار	T	درجه آزادی	سطح معناداری
فضای سبز	۱۴۹	۲/۰۲	۱/۶۶۱	-۱۸/۱۱	۱۴۹	/۰۰۰
آلودگی صوتی و بصری	۱۴۹	۵/۷۰	۱/۸۷۱	۳۷/۸۸	۱۴۹	/۰۰۰
تراکم خانوار	۱۵۰	۲/۰۳	۱/۹۸۳	-۱۲/۱۳	۱۴۹	/۰۰۰
رضایت از معابر	۱۴۹	۲/۹۵	۱/۵۶۵	-۱/۱۶	۱۴۹	/۲۴۸
رضایت از شهرداری	۱۴۹	۲/۵۱	۱/۶۱۰	-۹/۷۷	۱۴۹	/۰۰۰

(منبع: نویسندگان، ۱۴۰۰)

نتایج جدول ۳ به بررسی نظرات پاسخگویان محدوده مورد مطالعه در خصوص وضعیت مؤلفه اجتماعی توسعه پایدار با کسب میانگین کمتر از حد متوسط و همچنین با توجه به فاصله اطمینان بدست آمده که منفی است می‌توان ادغان داشت که عملکرد سطح پایداری بعد اجتماعی دارای وضعیت نامطلوب است.

جدول ۳- آزمون T تک نمونه ای متغیر اجتماعی

متغیر اجتماعی	تعداد	میانگین	انحراف معیار	T	درجه آزادی	سطح معناداری
همبستگی و انسجام اجتماعی	۱۵۰	۲/۸۵	۱/۷۲۳	-۲/۳۳	۱۴۹	/۰۱۶
هویت و تعلق اجتماعی	۱۵۰	۲/۹۸	۱/۶۳۶	-۳/۳۴	۱۴۹	/۷۳۱
امنیت	۱۵۰	۲/۹۰	۱/۵۱۳	-۲/۳۶	۱۴۹	/۰۱۹
مشارکت	۱۵۰	۲/۳۷	۱/۷۱۵	-۱۰/۷۴	۱۴۹	/۰۰۰

(منبع: نویسندگان، ۱۴۰۰)

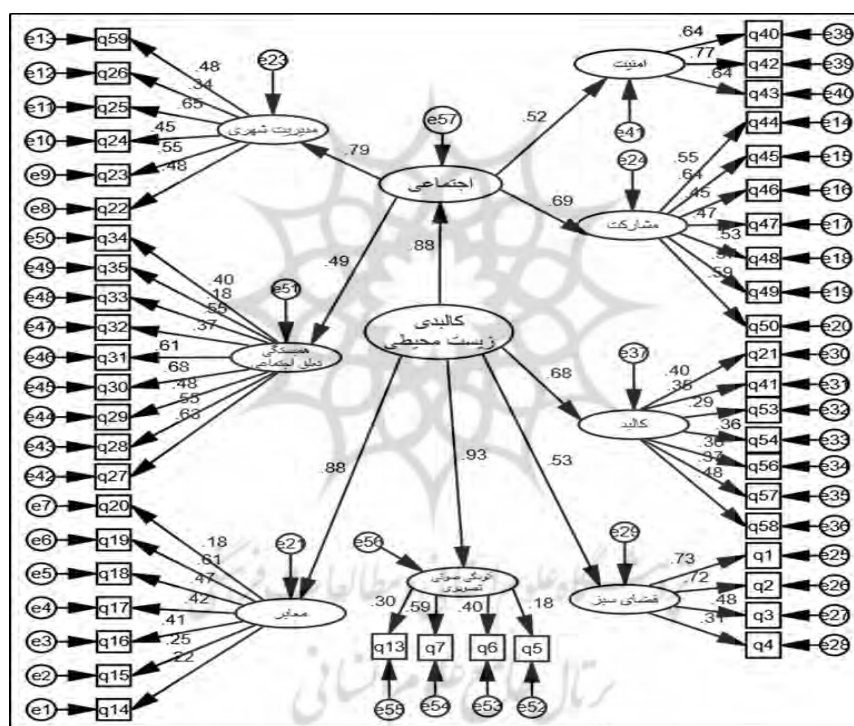
نتایج بررسی وضعیت شاخص کالبدی شهر بویین میاندشت در جدول ۴ بیان شده است. همانطور که ذکر گردید شاخص کالبدی در محدوده مورد مطالعه با استفاده از ۴ متغیر مورد بررسی قرار گرفته است. با کسب میانگین بالاتر از حد متوسط به همراه مقدار T مثبت برای متغیرهای تأسیسات و تجهیزات و نوسازی و بهسازی بلوکهای قدیمی نشان می‌دهد که دارای وضعیت مناسبی قرار دارند و دارای وضعیت مطلوبی هستند از نظر ساکنان البته ساکنان ادغان داشته اند لازم است تغییراتی در تأسیسات و تجهیزات صورت گیرد و آن را از حالت قدیم به شیوه‌های جدید طراحی کنند.

جدول ۴- آزمون T تک نمونه متغیر کالبدی

متغیر کالبد	تعداد	میانگین	انحراف معیار	T	درجه آزادی	سطح معناداری
تأسیسات و تجهیزات	۱۵۰	۳/۱۰	۴۲۱	۳/۸۶۳	۱۴۹	/۰۰۰
نوسازی و بهسازی بلوکهای قدیمی	۱۵۰	۳/۱۵	۵۱۸	۳/۵۷۲	۱۴۹	/۰۰۰
وجود فضای جذاب و متنوع	۱۵۰	۲/۸۶	۵۳۵	-۱/۰۵۷	۱۴۹	/۲۹۲
دسترسی	۱۵۰	۲/۹۵	۵۵۹	-۱/۱۶۱	۱۴۹	/۲۴۷

(منبع: نویسندگان، ۱۴۰۰)

در مدل ساختاری پژوهش، به بررسی اینکه کدام شاخص‌ها در توسعه شهر بویین میاندشت از اهمیت بیشتری برخوردارند پرداخته است شکل ۱ متغیرهای پنهانی همچون: زیست محیطی - امنیتی (فضای سبز، آلودگی صوتی و بصری، رضایت از معابر، تراکم خانوار، مدیریت شهری) اجتماعی (مشارکت، همبستگی و تعاملات اجتماعی، امنیت اجتماعی، هویت و تعلق اجتماعی) و کالبدی فیزیکی مورد پژوهش قرار گرفته اند و تأثیر و اثر گذاری هر یک از این متغیرها در متغیر آشکار بررسی شد.

شکل ۲ - مدل ساختاری سنجش سطح توسعه پایدار شهر بویین و میاندشت (منبع: نویسندگان، ۱۴۰۰)

در این مدل، اثرات متغیرهای پنهان آلودگی صوتی و بصری $۰/۹۳$ ، معابر $۰/۸۵$ ، مدیریت شهری مشارکت و کالبد هر دو با بار عاملی یکسان $۰/۶۶$ ، فضای سبز $۰/۵۲$ ، امنیت $۰/۵۰$ ، همبستگی و تعلق اجتماعی $۰/۴۲$ بر میزان سطح توسعه پایدار تأثیر گذاشته است که برای مشخص شدن معنی داری آن به جدول رگرسیون وزنی مراجعه می‌شود. همچنین در این پژوهش مشخص گردید در بین متغیرهای مشارکت اجتماعی عامل همکاری با نهاد مسئول با بار عاملی $۰/۶۵$ بیشترین میزان را دارد همچنین مشخص گردید در بین شاخص کالبدی متغیر تهیه مسکن با درآمدهای متفاوت با بار عاملی $۰/۴۸$ بیشترین میزان را از آن خود کرده است و در بین شاخص رضایت از معابر متغیر رضایت از روشنایی معابر با بار عاملی $۰/۶۱$ بیشترین میزان است و در بین شاخص فضای سبز متغیر میزان فضای سبز و دسترسی به پارک با بارهای عاملی یکسان $۰/۳۳$ ، در بین شاخص مدیریت شهری متغیر رضایت از خدمات بهداشتی و حمل و نقل با بار عاملی $۰/۶۴$ ، در بین شاخص آلودگی صوتی و بصری متغیر آرامش در شهر با بار عاملی $۰/۶۰$ ، در بین شاخص امنیت متغیر امنیت پارک ماشین با بار عاملی $۰/۷۷$ ، در آخر در بین شاخص همبستگی و تعلق اجتماعی متغیر رفت و آمد با همسایه‌ها با بار عاملی $۰/۶۱$ بیشترین میزان را به خود اختصاص داده است.

جدول ۳- رگرسیون وزنی مدل پیشفرض

شاخص‌ها	متغیر	اختصار	تخمین غیراستاندارد	خطای معیار	نسبت بحرانی	P	نتیجه
فضای سبز	Q1	میزان فضای سبز	۱/۰۰۰	-	-	-	تأیید
	Q2	دسترسی به پارک	۱/۰۱۱	۱/۱۸۸	۵/۳۸۰	***	تأیید
	Q3	فضای بازی کودکان	۱/۴۷۸	۱/۱۱۰	۴/۳۶۰	***	تأیید
	Q4	سرزندگی و پویایی	۱/۳۶۴	۱/۱۲۷	۲/۸۵۹	۱/۰۰۴	تأیید
	Q5	سطل زباله	-۲/۱۹۸	۱/۹۷۶	-۲/۲۵۲	۱/۰۲۴	تأیید
بهرن‌صوتی و آلودگی	Q6	رضایت از جمع‌آوری زباله	-۱/۳۹۰	۱/۶۵۷	-۲/۱۱۷	۱/۰۳۴	تأیید
	Q7	ارامش در شهر	-۱/۷۷۸	۱/۷۹۴	-۲/۲۳۹	۱/۰۲۵	تأیید
	Q13	وجود اشتغال در جوی آب	۱/۰۰۰	-	-	-	تأیید
	Q14	دسترسی به خیابان اصلی	۱/۰۰۰	-	-	-	تأیید
رضایت از معابر	Q16	دسترسی به پیاده‌رو	۱/۶۷۸	۱/۶۲۰	۲/۷۰۶	۱/۰۰۷	تأیید
	Q17	استفاده از فضا برای پارک خودرو	۱/۴۹۵	۱/۵۵۶	۲/۶۸۸	۱/۰۰۷	تأیید
	Q18	رضایت از آسفالت معابر	۱/۳۵۶	۱/۵۱۱	۲/۶۵۳	۱/۰۰۸	تأیید
	Q19	رضایت از روشنایی	۱/۹۱۲	۱/۶۳۶	۳/۰۰۸	۱/۰۰۳	تأیید
	Q20	استفاده از کوچه برای پارک خودرو	۱/۰۳۷	۱/۴۸۴	۲/۱۴۲	۱/۰۳۲	تأیید
	Q22	رضایت از دسترسی به خدمات شهری	۱/۰۰۰	-	-	-	تأیید
	Q26	رضایت از کاربری مختص زنان	۱/۳۵۶	۱/۱۲۵	۲/۸۴۹	۱/۰۰۴	تأیید
	Q25	رضایت از خدمات بهداشتی و حمل‌ونقل	۱/۰۴۷	۱/۱۶۷	۶/۲۸۹	***	تأیید
مدیریت شهری	Q23	رضایت از نصب تابلو علائم راهنمایی و رانندگی	۱/۹۱۷	۱/۱۷۲	۵/۳۲۶	***	تأیید
	Q24	رضایت از محل زندگی	۱/۷۶۹	۱/۱۷۰	۴/۵۱۷	***	تأیید
	Q59	رضایت از اجرای طرح‌های عمرانی	۱/۶۲۳	۱/۱۳۶	۴/۵۶۸	***	تأیید
	Q21	توانایی دسترسی پیاده به مراکز تجاری	۸۲۴	۱/۲۸۱	۲/۹۳۲	۱/۰۰۳	تأیید
کالبدی	Q41	توانایی دسترسی پیاده به خدمات شهری	۱/۷۲۱	۱/۲۵۴	۲/۸۳۹	۱/۰۰۵	تأیید
	Q57	تغییرات فیزیکی جهت بالا بردن کیفیت زندگی	۱/۹۹۳	۱/۲۹۵	۳/۲۶۶	***	تأیید
	Q54	دسترسی پیاده به مرکز بهداشت	۱/۷۷۴	۱/۲۵۶	۳/۰۲۲	۱/۰۰۳	تأیید
	Q56	نشانی منزل	۱/۵۷۲	۱/۲۸۵	۲/۰۰۶	۱/۰۴۵	تأیید
	Q55	تنوع خدمات شهری برای بانوان، کودکان و نوجوانان	۱/۵۲۶	۱/۲۵۱	۲/۱۳۴	۱/۰۳۳	تأیید
	Q58	تهیه مسکن با درآمدهای متفاوت	۱/۰۰۰	-	-	-	تأیید
	Q27	روابط با همسایگان	۱/۰۰۰	-	-	-	تأیید
همبستگی و تعلق اجتماعی	Q28	حل اختلاف به صورت کدخدانمانشانه	۱/۸۲۸	۱/۱۵۳	۵/۴۶۰	***	تأیید
	Q29	مشورت با همسایگان	۱/۶۴۰	۱/۱۳۱	۴/۹۰۵	***	تأیید
	Q30	اعتماد به همسایگان	۱/۰۵۵	۱/۱۶۰	۶/۵۹۸	***	تأیید
	Q31	رفت و آمد با همسایگان	۱/۹۴۱	۱/۱۵۵	۶/۰۸۱	***	تأیید
	Q32	شرکت در مراسم مذهبی شهر	۱/۵۷۵	۱/۱۵۲	۳/۷۸۶	***	تأیید
	Q33	شرکت در مناسبات محله	۱/۸۶۱	۱/۱۵۴	۵/۵۹۲	***	تأیید
	Q34	علاقه به زندگی در محله	۱/۶۸۵	۱/۱۶۴	۴/۱۷۶	***	تأیید
	Q35	اصالت محله	-۱/۵۲۸	۱/۲۶۱	-۲/۰۲۵	۱/۰۴۳	تأیید
	Q44	تشکیل جلسه برای حل مشکل	۱/۰۰۰	-	-	-	تأیید
	Q46	همکاری با نهاد مسئول	۱/۶۵۵	۱/۷۸۲	۲/۱۱۶	۱/۰۳۴	تأیید
مشارکت	Q45	مشارکت مالی پروژه‌های عمرانی	۱/۶۶۲	۱/۴۱۸	۳/۹۷۳	***	تأیید
	Q47	مشارکت ساکنان محله در رفع مشکل	۱/۲۷۰	۱/۳۵۸	۳/۵۴۵	***	تأیید
	Q48	میزان پیگیری ساکنان از ارگان دولتی	۱/۱۹۵	۱/۳۳۸	۳/۵۴۱	***	تأیید
	Q49	علاقه به شورایاری محله	۱/۸۱۳	۱/۴۶۴	۳/۹۰۳	***	تأیید
	Q50	مشارکت در رفع مشکلات زیست محیطی	۱/۸۷۴	۱/۴۷۷	۳/۹۳۳	***	تأیید
	Q43	احساس امنیت ساکنان	۱/۰۰۰	-	-	-	تأیید
امنیت اجتماعی	Q42	امنیت پارک ماشین	۱/۹۹۱	۱/۱۶۱	۶/۱۶۲	***	تأیید
	Q40	امنیت تردد افراد خانواده در شب	۱/۰۲۶	۱/۱۷۷	۵/۷۹۵	***	تأیید

(منبع: نویسندگان، ۱۴۰۰)

در جدول شماره ۳ مقادیر غیر استاندارد، نسبت بحرانی و سطح تحت پوشش (مقدار P) نشان داده شده است. نتایج جدول حاکی از آن است که کلیه پارامترهای لامدا دارای تفاوت معناداری با مقدار صفر هستند. مقدار P در کلیه روابط فوق کمتر از $0/05$ است که نشان می‌دهد کلیه روابط موجود در مدل مورد حمایت داده‌های تجربی قرار گرفته اند.

جدول ۴ - نتایج برازش نهایی مدل ساختاری بررسی تصویر

مدل	NPAR	CMIN	DF	P	CMIN/DF	GFI	CFI	PNFI	PCFI	RMSEA	PCLOSE
اصلی	۱۰۱	۱۵۸۳/۱۲۱	۱۰۲۷	/۰۰۰	۱/۵۴۲	/۷۰۵	/۶۲۰	/۳۵۹	/۵۸۹	/۰۶۰	/۰۰۴
اشباع	۱۱۲۸	/۰۰۰	۰			/۰۰۰	/۰۰۰	/۰۰۰	/۰۰۰		
مستقل	۴۷	۲۵۴۴/۱۴۲	۱۰۸۱	/۰۰۰	۲/۲۱۷	/۴۶۷	/۰۰۰	/۰۰۰	/۰۰۰	/۰۹۰	/۰۰۰

(منبع: نویسندگان، ۱۴۰۰)

پس از تحلیل جدول برآورد غیر استاندارد و بررسی معنی داری پارامترهای با مقدار صفر ارزیابی مدل نهایی پژوهش ضرورت می‌یابد. شاخص‌های برازش نشانگر این واقعیت است که داده‌های تحقیق به خوبی توانسته‌اند مدل مفهومی پژوهش را نمایندگی نمایند. در جدول شماره (۴) نتایج نهایی برازش مدل ساختاری اثر تصویر ذهنی، رضایت، شناخت و آگاهی گردشگران بر تبلیغات و تمایل به تجربه مجدد نمایان شده است.

نتیجه‌گیری و ارائه پیشنهادها

در طی چند دهه اخیر بروز مسائل در شهرهای بزرگ سبب عدم تعادل و توزان در سطح منطقه شده است که استان اصفهان از این امر نیز مثنی نیست و باعث پخشایش نامتوازن و نابرابر جمعیت و امکانات در سطح استان شده است و منجر به پیدایش پدیده نخست شهری شده است. بنابراین روز به روز از جمعیت شهرهای کوچک کاسته می‌شود و این مسئله نیازمند اعمال سیاست‌ها و برنامه‌ریزی‌ها در سطح شهرهای کوچک و همچنین توجه به این شهرها از این پدیده (نخست شهری) جلوگیری کرد. در این راستا تقویت شهر کوچک بویین و میاندشت در راستای توسعه پایدار منطقه ای می‌تواند نقش مثبتی در توسعه شهرهای کوچک (بویین میاندشت و افوس) و روستاهای منطقه ای داشته باشد. لذا در این مطالعه به دنبال این هستیم که شهر بویین و میاندشت را به عنوان یک شهر کوچک در راستای شاخص‌های توسعه پایدار بررسی نموده و مسائل و چالش‌ها را تجزیه و تحلیل تا از این طریق بتوان به سمت توسعه پایدار و متعادل منطقه ای دست یافت. در محدوده مورد مطالعه نتایج استنباطی نشان می‌دهد به نظر ساکنان شهر بویین و میاندشت از نظر شاخص‌های توسعه پایدار از وضعیت مناسبی برخوردار است. چنانچه ارزیابی ساکنان از کم بودن امنیت تردد افراد خانواده در شب که می‌تواند عامل اثر گذار در سرزندگی و پویایی ساکنان باشد، نبود کاربری مختص بانوان، کم‌رنگ شدن حس تعلق و اصالت به محلات منجر به عدم مشارکت ساکنان در پروژه‌های عمرانی شده است، استفاده از کوچه برای پارک خودرو، کمبود سطل زباله، دسترسی کم به مراکز بهداشتی، مجموعه شرایط مذکور عدم رضایت شهروندان از شرایط موجود را در پی داشته است نتایج حاصل از مرور پیشینه پژوهش نیز نمایانگر آن است. حیدری و همکاران (۱۳۹۸) نیز بر عدم ارزیابی نامطلوب مولفه اجتماعی توسعه پایدار اشاره کرده است. چنانچه در تحقیق زیاری و همکاران (۱۳۹۸) نیز بدست آمده است امنیت، همبستگی اجتماعی از نظر شهروندان دچار ضعف است و ارزیابی نامطلوبی دارد. یافته‌های حاصل از مدل معادلات ساختاری بیانگر آن است از بین هشت عامل شناسایی شده عامل آلودگی صوتی و بصری بیشترین بار عاملی با وزن رگرسیون $0/۹۳$ در توسعه پایدار به خود اختصاص داده است. پس از آن شاخص شاخص‌های معابر (دسترسی) و مولفه اجتماعی با بارهای عاملی یکسان $0/۸۸$ در مرتبه دوم قرار دارد و شاخص‌های مدیریت شهری مشارکت، کالبدی، فضای سبز، امنیت اجتماعی و همبستگی و تعلق اجتماعی با بارهای عاملی $0/۷۹$ ، $0/۶۹$ ، $0/۶۸$ ، $0/۵۳$ ، $0/۵۲$ ، $0/۴۹$ در مرتبه‌های بعدی قرار گرفته اند و همه ابعاد و مؤلفه‌های اصلی در مدل مورد نظر جهت بررسی و شناسایی عوامل مؤثر بر توسعه پایدار شهر بویین و میاندشت به عنوان یک شهر کوچک اثر گذار و مناسب است. معنا دار شدن همه عوامل مورد بررسی با نتایج تحقیق سنترا و همکاران (۲۰۲۰) از حیث معنادار شدن مولفه اجتماعی هم راستا بوده است. به عنوان نتیجه پایانی می‌توان ادعا داشت که شهر بویین و میاندشت توانمندی لازم و پتانسیل بالقوه جهت ارتقای شاخص‌های توسعه پایدار خود را دارد. در این خصوص پیشنهادهایی در ذیل مطرح گردیده است:

- برنامه ریزی زیست محیطی: افزایش توزیع فضایی فضای سبز در شهر بویین میاندشت
- مشارکت شهروندان در توسعه فضای سبز (جلب مشارکت شهروندان در امور مختلف شهر از جمله در توسعه فضای سبز شهری موجب پویایی و سرزندگی، حفظ ارزش افزوده فعالیت‌ها در محدوده مورد مطالعه و برای افراد بومی، جلوگیری از مهاجرت و در نهایت رضایت بیشتر شهروندان را دنبال دارد.

- توسعه مراکز تفریحی مختص بانوان در سطح شهر جهت ایجاد شغل برای بانوان با توجه به برنامه ریزی کاربری زمین .
- تقویت پیوند اقتصادی بین شهر بویین و میاندشت و شهرهای تولیدی اطراف محدوده مورد مطالعه از طریق تأسیس بازارهایی در راستای مبادلات گیاهان دارویی.
- مکان یابی مناسب، متعادل و متوازن امکانات، تسهیلات عمومی و خدمات شهری به منظور گسترش عدالت اجتماعی.
- بسترسازی برای جلب سرمایه‌گذار خصوصی همراه با اعمال سیاست های تشویقی جهت توسعه و عمران و تقویت اقتصادی اجتماعی.
- تهیه و تدوین برنامه‌های اجتماع مدار در مدیریت شهری در جهت ایجاد احساس تعلق و ارتقای هویت محلی برای شهروندان.

سپاس‌گزاری

از شهرداری و فرمانداری بویین و میاندشت و معاونت عمرانی استانداری اصفهان که در توزیع و جمع‌آوری پرسشنامه‌ها نهایت همکاری و مساعدت را داشته‌اند، کمال تشکر و قدردانی بعمل می‌آید.

References

- 1- Alawi; Hussam al-Din, Faleh; Amir Massoud, Nabi Meybodi; Massoud, (2014) A study of social sustainability
- 2- In high-rise residential complexes; Case study of phase one of Ekbatan city and Kowsar town ", third International Congress of Civil Engineering, Architecture and Urban Development, Tehran, Shahid Beheshti University, pp. 12-1. <https://civilica.com/doc/470133> [In Persian]
- 3- Amcheki, Hamideh 2004, Middle cities and their role in the framework of national development, Tehran Iran Urban Planning and Architecture Research Center, Tehran.
- 4- Azani, Mehri, Mokhtari Malekabadi, Reza, Molaei, Shohreh. (2013). Investigating the indicators of sustainable development in the 13th district of Isfahan. Spatial planning. No. 2, Volume 3, pp. 142-119. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.22287485.1392.3.2.9.8> [In Persian]
- 5- Ahmadi, Shirko, Tavakoli, Morteza. (2015). Assessing and assessing the stability of neighborhoods in Sardasht. Journal of Geography and Urban-Regional Planning, No. 20, Volume 6, pp. 170-153. <https://doi.org/10.22111/gaij.2016.2706>[In Persian]
- 6- Barton; H, et al (2003), Shaping Neighborhood : A guide for health, sustainability and vitality , London and New York: spon peress Scout. Allen Jan, City, Rivers of the world, Translation, pantea Lotfe Kazemy, thran publication processing and urban planning.
- 7- Cohen, Barney (2005). "Urbanization in Developing Conuntries; Current Trends, Future Projections, and Key Challenges for Sustainability", Technology in Society, Vol. 28, Issues1-2.
- 8- Divasalar, Assadollah, Sheikh Azami, Ali (1389). Spatial Planning for Sustainable Development of Coastal Cities Case Study: Noor Coastal City, Journal of Geography and Development, No. 21, Volume 9, pp. 64-43. <https://dorl.net/dor/10.22111/GDIJ.2011.580> [In Persian]
- 9- Elis, Volker, Wirth, Peter, Müller, Bernhard, Yamamoto, Kenji, (2016), Peripheralisation of small towns in Germany and Japan e Dealing with economic decline and population loss, Journal of Rural Studies, No 47 (2016) 62-75.
- 10- Fani, Zohreh and Ashraf Sadat Bagheri (2015) Small and Medium Cities (Planning and Development), Tehran, Publishers of Today.
- 11- Firoozi, Mohammad Ali Sajjadian, Nahid Amiri Fahliani, Mohammad Reza, Moradi Mofrad, Samira, Bustani, Majid (2016) Analysis of the status of structural-functional indicators of urban quality in small cities (Case study: Noorabad Mamasani) Journal of Regional planning 6 (23) PP213-224. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.22516735.1395.6.23.17.9>[In Persian]
- 12- Grubler, A (2012), Urban Energy Systems. In G. W. Team, GlobalEnergy Assessment (GEA) Toward a Sustainable Future, Cambridge University Press, Cambridge, UK and New York, NY, USA and the International Institute for Applied Systems Analysis, Laxenburg, Austria, pp. 1307-1400.
- 13- Gharkhloo, Mehdi Hosseini Seyed Hadi (2006), Indicators of Sustainable Urban Development, Journal of Geography and Regional Development Volume 4, Number 8, pp. 157-177. <https://doi.org/10.22067/geography.v5i8.4231>[In Persian]
- 14- Harper. E. M. & Graedel, T. E. (2004). Industrial ecology: a teenager's progress. Technology in Society 26: 433-445.

- 15- Hatami, Davood Rahimi Vahid, Seyed Mehdi Mousavipour, (2017), An Analysis of the Role of Middle Cities in Balancing the Urban Network, Case Study: Iranshahr, Quarterly Journal of Urban Development Studies, No. 3, pp. 49-64. <https://ensani.ir/fa/article/382440>. [InPersian]
- 16- Hatami Nejad, Hossein Pourhossein, Hamid Mohammadpour, Saber Manouchehri Miandoab, Ayub. (2011) Spatial performance analysis of the central city of Marand in the city of Marand, research Human Geography, No. 78. https://jhgr.ut.ac.ir/article_24510.html[InPersian]
- 17- Heidari, Mohammad Taghi, Bakhshi, Amir, Barzegar, Sadegh, (2018), Explaining Socio-Economic Sustainability in Small Cities with Sustainable Development Approach (Case Study: Small Cities in Northern Iran), Quarterly Journal of Parliament and Strategy, Volume 26, Number 97, pp.5-38. https://nashr.majles.ir/article_304.html [In Persian]
- 18- Hosseinzadeh Dalir, Karim, Akbarpour Saraskan Rud, Hosseini, Mohammad Hossein (2012). Urban Management in the Middle Cities of Iran, Quarterly Journal of Geographical Space, No. 37, Volume 12, Page 181- 159. <http://geographical-space.iau-ahar.ac.ir/article-1-1319-fa.html> [InPersian]
- 19- Hui, S. C (2001), Low Energy Building Design in High Density Urban Cities, Renewable Energy, 24, 3, pp. 624-640.
- 20- Kamousi Alamdari Javad, Asghari, Hossein, Pourshikhian, Alireza, Hassani Mehr, Sedigheh (2022) An Analysis of Challenges and Strategies for Sustainable Regional Development with a Future Research Approach (Case Study: Aras Free Zone) Journal of Regional planning 11 (44) PP103-118<https://doi.org/10.30495/jzpm.2022.4068> [InPersian]
- 21- . Marsousi, Nafiseh; Pour Mohammadi, Mohammad Reza; Nasiri, Ismail; Mohammadzadeh, Yousef (2013). Assessing the sustainable development of Tabriz metropolis, urban ecology research. No. 8, Volume 4, pp. 66-45<https://dorl.net/dor/20.1001.1.25383930.1392.4.8.2.1> [InPersian]
- 22- Mohammadzadeh Titkanloo, Hamideh, (2002), Urban Management of Medium Cities Bojnourd Case Study, PhD Thesis, University of Urban Planning, University of Tehran.
- 23- Moin Afshar, Marzieh, Miri, Gholamreza, Karimiban Bostani, Maryam, Nikbakht, Reza (2014) Evaluation of the function of small towns in the regional development of surrounding villages using AHP model in GIS software (Case study: Benjar city - Zabol city. Journal of Regional planning 4 (13) PP75-186https://jzpm.marvdasht.iau.ir/article_388.html[InPersian]
- 24- Noronha, Teresa de, Eric, vaz,(2020), Theoretical Foundations in Support of Small and Medium Towns, journal Sustainability 2020, 12, 5312;1-15 .
- 25- Rahnamaei, Mohammad Taghi, Ghaempanah, Narges, (2019), The role of small towns in sustainable regional development (Case study: Qanavat city - Qom province), the third international conference on new ideas in architecture, urban planning, geography and sustainable environment. <https://civilica.com/doc/1214710> [In Persian]
- 26- Sarrafi mozafar, Jamileh Tavakolinia, Mohamadiyan, Hassan ,(2016), New ideas in urban planning, Tehran.
- 27- Song, Yijun, (2011), Ecological city and urban Sustainable development, Procedia Engineering: 142- 146.
- 28- Shams, Majid, Azizi Zahra,(2019), An Analysis of the Position of Small Cities in the Urban Hierarchy System of Kermanshah Province (Case Study: Sar-e-Pol-e-Zahab City) Quarterly Journal of Environmental Management, No. 48, pp. 199-221. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.2676783.1399.13.48.10.9>[InPersian]
- 29- Sung Heui, Cho. And Tae Kyung L., (2011), A study on building sustainable communities in high – rise and high- density apartments Focused on living Program, Building and Environment, No. 46, 1428- 1435.
- 30- Sajjadi, Somayeh Sadat, Abbas, Arghan, Karkabadi, Zeinab (2016). Evaluation of sustainable urban development and social security using ecological footprint model (Case study: District 13 of Tehran). Quarterly Journal of the Iranian Geographical Association. No. 53, pp. 331-331. <https://www.noormags.ir/view/fa/citation/ris/1394049>[In Persian]
- 31- Song, Yijun, (2011), Ecological city and urban Sustainable development, Procedia Engineering: 142- 146.
- 32- Senetra, Adam, Szarek-Iwaniuk, Patrycja, (2020), Socio-economic development of small towns in the Polish Cittaslow Network — A case study, journal cities, No, 103; 1-15.

- 33- Tavakoli, Jafar (2014) Assessing Socio-Economic Sustainability of Rural Settlements in North and South Khaveh Districts, Lorestan Province, Journal of Applied Research in Geographical Sciences, Fourteenth Year, Vol.3
- 34- Wang, Chenxing, Yan, Yan, Quan, Yuan, Wu, Gang, Zhao, Jingzhu, (2018), Urban Sustainable Development Efficiency towards the Balance between Nature and Human Well-being: Connotation, Measurement, and Assessment, Journal of Cleaner Production: 1-20.
- 35- Wang, Xueqin, Liu, Shenghe, Sykes, Olivier and Wang, Chengxin (2019), Characteristic Development Model: A Transformation for the Sustainable Development of Small Towns in China, Sustainability 2019, 11, 3753; 2-21.
- 36- Zakerian, Maliha, Parhizkar, Akbar (2010). Sustainable Urban Development (Case Study: Cities of Yazd Province). Geographical Quarterly of the Land, No. 25, Volume 7, pp. 93-103. <https://sanad.iau.ir/Journal/sarzamin/Article/823940>[In Persian]
- 37- Ziari, Keramatollah, Taghi Aghdam, Jafar, (2008), The Performance of Khoy Middle City in Spatial Development of West Azerbaijan Province, Journal of Geographical Research, No. 63, Volume 40, 28-15. https://jhgr.ut.ac.ir/article_19771.html#ar_info_pnl_cite[In Persian]
- 38- Ziari, Keramatollah, Hatami, Ahmad, Mesbahi, Sahar, Ashouri, Hassan, (2019), Evaluation and analysis of dimensions and components of livability of small cities for sustainable development (Case study: Deylam), Geography Quarterly (Regional Planning), Ninth Volume, No., pp. 586-569. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.22286462.1398.9.4.7.7>[In Persian]

